

Maria Onuigbo projektkoordinator för krisarbetet i London

Maria Onuigbo halvt finländare halvt nigerian har utsetts till ansvarig ledare för Sjömanskyrkans tre år långa projekt för parrelationer och krisarbete i London. – Ändamålet med projektet är att söka modeller med vilka vi kan hjälpa utomlands bosatta finländare i problemsituationer, berättar Maria.

Maria Onuigbo, 33, sitter i sjömanskyrkans kafé iklädd en tunika i afrikansk stil. Till det yttre är det svårt att föreställa sig Maria som finländsk, men då hon öppnar munnen är det perfekt finska hon talar med en välbekant accent.

– Jag är född i Finland och har gått i skola där. Min mor är finländska och min far kommer från Nigeria.

Maria flyttade till London för tre år sedan, och kan man tänka sig, där fann hon sin make – från Nigeria förstås.

Släktnamnet Obafemi byttes ut till Onuigbo.

– Just när jag fick folk att lära sig mitt flicknamn, fick jag ett nytt släktnamn som är ännu svårare, säger Maria och skrattar.

Mannen skämmer inte namnet, säger man. Det samma gäller också kvinnor. Maria ansågs vara kompetent som ansvarig ledare för det nya projektet, eftersom hon har utbildning både som socionom och diakon från yrkeshögskola.

Maria berättar att projektet på sätt och vis är en fortsättning på ett projekt om familjearbete som utarbetats i Benelux-länderna av vilket resultatet publicerades som en krishandledning för utlandsfinländare. Också nu har man för avsikt att utge en liknande handbok som ett resultat av det tre år långa projektet.

– Till Benelux-länderna har det flyttat ett stort antalet finländare för några år, då den ena av makarna, vanligtvis mannen, har erbjudits ett arbete där.

Sedan har man råkat in i en kris, då familjen, barnen eller maken inte trivs. Och så står man inför en flyttning tillbaka till Finland.

– På samma sätt har man också flyttat till England, men kanske oftare så att man har haft för avsikt att slå sig ner för gott genom att söka arbete på orten.

Projektet sätts i gång genom samarbete

Maria Onuigbo berättar att man inom projektet som inletts i början av augusti först undersöker på vilket sätt man bäst skulle hjälpa utlandsfinländare i problem med parförhållandet och i andra livskriser.

– Att börja med är min uppgift att utreda redan existerande verksamhetsmodeller, bekanta mig med sjömanskyrkornas verksamhet och ta reda på vad medarbetarna redan gör i detta sammanhang. Meningen är att fråga kyrkans medarbetare om vilka erfarenheter de hittills har haft då de har agerat i parrelations- och familjekriser.

– Jag gör en utredning inkom inom detta område, och efter arbetet med den utredningen skall vi börja se efter vilka frågor vi borde ta i tu med och vilka slags åtgärder vi borde utveckla.

– Med hjälp av detta projekt vill vi få till stånd preventiva modeller och skapa sådana verksamhetsmodeller, genom vilka sjömanskyrkornas präster, socialkuratorer och andra medarbetare allt bättre skulle lära sig hjälpa dem som bor utomlands att hjälpa sig själva.

Maria betonar också att det är ytterst viktigt att utveckla redan existerande nätverk, exempelvis vänkretsar.

– Då finländare är i kris utomlands vill de gärna ha hjälp på sitt eget modersmål. Ändamålet med projektet är att finna verksamhetsmodeller också för kriser i mångkulturella familjer. Det är viktigt att finna goda medarbetare bl. a. därför att man då vid behov får hjälp också på den andra makens modersmål.

Från knattekretsen till projektkoordinator

Maria tror att hon kommer att ha en mycket bråd höst och att de följande tre åren kommer att gå snabbt i projektets tecken. Då arbetet som projektkoordinator börjar lämnar hon sin nuvarande tjänst som barnsköterska i en privatfamilj.

– Jag är redan välbekant med gemenskapen i kyrkan i London, berättar Maria.

- Då jag kom till London år 2004 och började som barnsköterska tog jag mina skyddslingar med mig till kyrkans knattekrets två veckor efter min ankomst. Jag kände kyrkans pastor **Juha Rintamäki** från förr från församlingen på Drumsö. Och då han såg mig i kyrkan tog han mig i ärmen och sade att knattekretsen behövde en ledare. Och så ledde jag den i ett år ungefär.
- Jag har fått många vänner på kyrkan och den har på sätt och vis blivit som ett andra hem för mig.
- Med mitt nuvarande arbete kommer jag hit en gång i veckan och eljest hjälper jag till med olika saker vid behov. Här på kyrkan i London gör man både det ena och det andra som behöver göras. Så blir det säkert också då jag har börjat jobba med projektet, säger Maria en månad innan projektet med krisarbetet kommer i gång.

Text och bild: Ilpo Musto
Översättning: Märta von Schantz

Maria Oniugbo halvt finländare, halvt nigerian som talar perfekt finska påpekar att man i en kris gärna vill ha hjälp på sitt eget modersmål. Projektet som hon leder är avsett att finna verksamhetsmodeller för kriser både i finska och i mångkulturella familjer.